

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 499/2024
06.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ступар адвокат из ..., против туженог „Vega international car transport i logistic trading“, ДОО са седиштем у Новом Саду,, чији је пуномоћник Драгослав Ристић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2586/23 од 24.10.2023. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2586/23 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2586/23 од 24.10.2023. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 44/2023 од 14.07.2023. године којом је усвојен тужбени захтев тако што је поништено решење о отказу уговора о раду од 28.12.2022. године као незаконито и обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 81.750,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 1. става 2. наведеног члана, на коју се ревидент позива, није законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уговором о раду од 25.07.2022. године са туженим засновао радни однос на одређено време - до 25.01.2023. године, ради обављања послова возача за превоз возила у друмском саобраћају, у чијем опису су и послови транспорта нових и половних возила у друмском саобраћају. Тужилац је ...2022. године од продавца у ... преузео Возило је истог дана оштећено током вожње. О том догађају ... полиција сачинила је записник о прекршају. У записнику је наведено да возач није био у стању да задржи контролу над возилом, услед чега је ударио у бетонски ивичњак уз ивицу пута. Тужилац није дао изјаву полицији, алкотестирањем је утврђено да није имао алкохола у крви и платио је новчану казну од 30 евра. Због овог догађаја тужени је решењем од 28.12.2022. године, отказао тужиочев уговор о раду са образложењем да је сопственом кривицом оштетио возило којим је управљао, тако што је склизнуо у канал поред пута и на тај начин учинио повреду радне обавезе из члана 4. и члана 21/5 став 2. тачка 1. и непоштовање радне дисциплине из члана 21/5 став 3. тачка 7. Правилника о раду туженог. Пре доношења тог решења тужиоцу је достављено упозорење о разлозима за отказ уговора, на које се тужилац писмено изјаснио.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и поништио решење о отказу тужиоцевог уговора о раду. По становишту тог суда, оспорено решење не садржи поуку о правном леку, што га из процесних разлога чини незаконитим. Осим тога, по налажењу првостепеног суда, тужени није доказао кривицу тужиоца за повреду радне обавезе због које му је уговор о раду отказан, а оценом изведених доказа утврђено је да је возило којим је управљао оштећено услед радње коју је предузео како би избегао судар са возилом које му је долазило у сусрет, што указује да је у датим околностима тужилац поступао савесно и предузео све како би избегао судар са другим возилом.

Другостепени суд је одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду. По становишту тог суда, решење о отказу уговора о раду садржи поуку о правном леку, али је нижестепени суд оценом изведених доказа извршеном у складу са чланом 8. ЗПП правилно утврдио околности под којима је возило оштећено и закључио да тужени није доказао постојање тужиоцеве кривице за повреду радне обавезе која му је стављена на терет, већ да је његово поступање у конкретном случају предузето са намером да се заштити имовина туженог.

Наводима ревидента оспорава се правилност оцене изведених доказа и са тих разлога правилност утврђеног чињеничног стања. Оцена изведених доказа је ван ревизијске контроле (осим у случају из члана 407. став 2. ЗПП). У овом случају другостепени суд је прихватио чињенично стање које је утврдио првостепени суд и није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. и чланова 228-231 тог закона. Прекршајна пресуда, као доказ о кривици тужиоца за повреду радне обавезе, не везује парнични суд у радном спору. Одредбом члана 13. ЗПП прописано је да је суд у парничном поступку везан само за правноснажну пресуду кривичног суда којом је оптужени оглашен кривим, и то само у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца.

Због тога, по оцени ревизијског суда, нису основани ни ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Одредба члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду подразумева постојање кривице за повреду радне обавезе запосленог који несавесно или немарно извршава своје радне обавезе.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић